Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ :		Ἐξωτερικοῦ :	
Ἐτησία . .	δρ. 7.—	Ἐτησία	φρ. χρ. 8.—
Ἑξάμηνος . .	» 4.—	Ἑξάμηνος	φρ. χρ. 4.50
Τρίμηνος . .	» 2.15	Τρίμηνος	φρ. χρ. 2.40

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπτ. 15. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0.15.

ΦΥΛΛΑ ΠΑΛΑΙΑ :

Τῆς Α' Περιόδου, ἕκαστον λεπ. 30 [φρ. 0.30]

Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0.20.]

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περιόδος Β' —Τόμ. 12ον Ἐν Ἀθήναις, 24 Σεπτεμβρίου 1905 Ἔτος 27ον—Ἀριθ. 43

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΙΚΡΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΡΤΑΝΙΑΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Οἱ δύο ἀδελφοὶ ἔκριναν πρόσφορον νὰ τοῖς στείλουν συντροφιὰ καὶ τὸν πανδοχέα, διὰ νὰ μὴ προδοθοῦν ἀπὸ αὐτὸν τὸν ὕποπτον ἄνθρωπον· ἡ φιλανθρωπία των μάλιστα ἔφθασεν ἕως τὸ σημεῖον νὰ τοποθετήσουν, δίπλα εἰς τοὺς φυλακισμένους των, πουλερικὰ καὶ φιάλας μὲ κρασί.

Τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχαν τώρα εἰς τὴν διάθεσίν των ἐχθρικὰς στρατιωτικὰς στολὰς μετέβαλεν ἐντελῶς τὰ σχέδια τῶν δύο ἀδελφῶν. Ἀπεφάσισαν νὰ εἰσδύσουν μέσα εἰς τὰς τάξεις τῶν αὐτοκρατορικῶν στρατευμάτων, νὰ ἴδοῦν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν νὰ ἰδοῦν μὲ αὐτὸ τὸ μέσον, καὶ τέλος, νὰ εἰσέλθοῦν εἰς τὴν Δεναίν διὰ νὰ εὕρουν τὸν Φραγκίσκον.

Αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς ἦσαν ἕτοιμοι νὰ κάμουν, ὅταν συνήντησαν, ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, τὸν ἄνδρεῖον ἀδελφάκον των, ὁ ὁποῖος ἔφερε μαζί του τὰ μυστικὰ τοῦ δουκὸς τῆς Ἀλβερμάλης.

— Καὶ τώρα, ἐσυμβούλευσεν ὁ Πέτρος, ἂς προχωροῦμεν μὲ προσοχὴν καὶ προφύλαξιν· ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι φαινόμεθα σὰν αὐτοκρατορικοὶ στρατιῶται καὶ ὅτι θὰ ἦτο ἠλιθιότης νὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τὰ ἄγρυπνα μάτια τῶν ἐχθρικῶν περιπολιῶν διὰ νὰ πέσωμεν ὑπὸ τὰς σφαίρας τῶν συμπατριωτῶν μας!

— Τὸ ἁπλούστερον εἶνε νὰ βαδίσωμεν κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν πρὸς τὸ στρατόπεδόν μας, παρετήρησεν ὁ Γάστων· ἅμα ἰδοῦμε κανὲν ἀπόσπασμα, βάζομε τὰ μανδύλια μας ἐπάνω στὰ σπαθιά μας καὶ τὰ σείομεν, ὡς αὐτόμολοι ποῦ πηγαίνουν νὰ παραδοθοῦν.

— Καὶ ὁ ἐξάδελφός μας ὁ Ἀρτανιάν, θὰ ἀπορήσῃ πολὺ ὅταν ξαναδῇ τοὺς ἀκολούθους του μὲ τὴν στολὴν τῶν ἱππέων τοῦ πρίγκηπος Εὐγενίου, συνεπλήρωσεν ὁ Φραγκίσκος γελῶν μὲ ὅλην τὴν καρδιά του. . .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ὅπου ὁ κ. στρατάρχης Ἀρτανιάν, χάρις εἰς τὰς πληροφορίας τῶν ἀκολούθων του, ἀρχίζει τὸ περίφημον στρατήγημα τῆς Δεναίν.

Εὐθὺς ὡς οἱ Γάλλοι οὐσσάροι, οἱ ὁποῖοι εἶχαν συλλάβῃ τοὺς τρεῖς φίλους μας, τοὺς ἔφεραν σύμφωνα μὲ τὰς παρακλήσεις των, ἐνώπιον τοῦ Ἀρτανιάν, ὁ στρατάρχης ἀνεκραύγασεν ἀπὸ τὴν χαράν του.

Ἔπειτα, ἀποπέμψας ὅλους τοὺς ἄλλους, ἔκαμε τὰς ἐρωτήσεις του εἰς τοὺς τρεῖς νέους.

Ὁ Γάστων καὶ ὁ Πέτρος τοῦ διηγήθησαν κατ' ἀρχὰς τί εἶχαν ἰδῇ εἰς τὰς ἐχθρικὰς τάξεις. Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ὁ πρίγκηψ Εὐγένιος δὲν εἶχε καμμίαν ἀνησυχίαν πρὸς τὸ μέρος τῆς Δεναίν· τὸ κύριον σῶμα τοῦ στρατοῦ του ἦτο συγκεντρωμένον πρὸς τὴν Λανδρεσῆ, ἕτοιμον νὰ δώσῃ ἐπικουρίας εἰς τὸν πρίγκηπα τοῦ Ἀνχάλτ-Δεσσάου, ὅστις ἐπολιόρκει τὴν πόλην ἐκείνην· συγχρόνως αἱ ὁμοζυγίαι τοῦ πεδινοῦ πυροβολικοῦ τοῦ πρίγκιπος Εὐγενίου εἶχαν ἀποσταλῇ εἰς τὸ Κεναὶ διὰ νὰ μεταφέρουν πολιορκητικὰ πυροβόλα πρὸς τὴν Λανδρεσῆ.

— Καλὰ ὅλα αὐτά, εἶπεν ὁ Ἀρτανιάν· παραπολὺ καλά! Καὶ τώρα νὰ μου 'πῆτε· τί νομίζετε, πῶς ἀξίζουν τὰ ἐχθρικὰ στρατεύματα;

— Κύριε στρατάρχα, ἀπήντησεν ὁ Γάστων, ἅμα τὰ ζυγιάσῃ κανεὶς ὅλα καὶ τὰ λογαριάσῃ, χωρὶς τὰ ἄλογα καὶ τὰς στολάς των, φρονῶ ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ βασιλέως μας ἀξίζουν περισσότερον. Πᾶμε ἐπάνω των μὲ τὴν λόγχην ἐφ' ὅπλου, καὶ παντοῦ θὰ τοὺς νικήσωμεν· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λογαριάζωμεν τὴν ζωήν μας, οὔτε νὰ καθήμεθα καὶ νὰ διασκεδάζωμεν μὲ τὴν σκοποβολήν!

— Βα-

« Ὑπακούσατε εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ στρατάρχου» (Σελ. 338, στήλ. α'.)

ρῶνε, ἔχετε καὶ καλὸ μάτι καὶ καρδιὰ μεγάλη! ἀλλὰ δὲν μου εἴπατε τίποτε καὶ διὰ τὴν Δεναΐν.

Ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως, ὁ Φραγκίσκος ἤνοιξε τὸ περιστήθιόν του καὶ ἔτεινε πρὸς τὸν στρατάρχην τὸ ἀντίγραφον τῶν ἐγγράφων τοῦ μυλόρδου. Ἅμα εἶδε ἐκεῖνον τὸν πλήρη καὶ λεπτομερῆ πίνακα τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων, ὁ Ἀρτανιὰν ἔδειξε πραγματικὸν ἐνθουσιασμόν.

— Εἶνε στὸ χέρι μας, ἀνέκραξε, στὸ χέρι μας, χωρὶς ἐλπίδα νὰ σωθοῦν! Πηγαίνετε νὰ κοιμηθῆτε καὶ οἱ τρεῖς, παιδιά μου, ἐνῷ ἐγὼ πηγαίνω νὰ λάβω τὰ μέτρα μου διὰ νὰ ὀργανώσω τὴν ἐπίθεσιν διὰ τὴν νύκτα. Πέτρε, ἀπόψε ἐσεῖς θ' ἀναχωρήσετε διὰ τὴν Βαλενσιέννην νὰ παρακαλέσετε τὸν κ. Δὲ Τιγγρὺ νὰ ἐξέλθῃ μὲ τὴν φρουρὰν διὰ νὰ μας ἐνισχύσῃ πρὸς τὰ δυτικὰ τῶν ἐχθρικῶν θέσεων. Διὰ νὰ μὴ γράψω ἐπιστολήν, ἡ ὁποία, ἂν τυχὸν συλληφθῇ, εἶνε κίνδυνος νὰ προδώσῃ ὅλον τὸ σχέδιον, λάβετε αὐτὸ τὸ δακτυλίδι μὲ τὰ ἐμβλήματά μου. Εἶνε συμφωνημένον ἐκ τῶν προτέρων μὲ τὸν Δὲ Τιγγρὺ ν' ἀκολουθήσῃ ἀκριβῶς τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀγγελιαφόρου, ὅστις θὰ του παρουσιάσῃ αὐτὸ τὸ σημεῖον τῆς ἀναγνωρίσεως...

Ζωηρὰ χαρὰ διεχύθη εἰς τὸ γαλλικὸν στρατόπεδον, ὅταν ἐγνώσθη ὅτι ἐπρόκειτο νὰ συγκρουσθοῦν ἐπὶ τέλους.

Ὁ κ. Δὲ Βρολῆ, μὲ 40 ἵππους οὐσσάρων, ἐξεκίνησεν ὡς πρωτοπορεία διὰ νὰ φρουρήσῃ τὰς ὄχθας τοῦ Σέλλα.

Ὁ κ. Δὲ Βὶε-Πὸν ἀπομακρύνεται κατόπιν μὲ τὸν ὄρχον τῶν γεφυροποιῶν· κατόπιν ὁ κ. Δὲ Κοανὺ μὲ τὸ ἱππικόν του διευθύνεται πρὸς τὸν Σάμβραν διὰ νὰ ἐκτελέσῃ πλαστὴν ἐπίθεσιν πρὸς τὴν Λανδρεσῆ, καὶ νὰ ἑλκύσῃ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ πρίγκιπος Εὐγενίου.

Κατὰ τὰς ἐννέα ὅλος ὁ στρατὸς εὑρίσκεται ἐπὶ ποδός, ἕτοιμος νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ· διότι πιστεύει ὅτι μέλλει νὰ ἐνεργηθῇ ἐπίθεσις πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο.

Τέλος, κατὰ τὰς δέκα τῆς νυκτός, αἱ φάλαγγες κινοῦνται. Ἀλλὰ μόλις ἔκαμαν τὰ πρῶτα βήματα, κατάπληξις κυριεύει τὰ στρατεύματα καθὼς εἶδαν ὅτι, ἀντὶ νὰ βαδίζουν πρὸς τὸν Σάμβραν, οἱ ἀρχηγοί των τὰ ὁδηγοῦν ὀπίσω, πρὸς τὸν ποταμὸν Ἔσκω.

— Πῶς; τί;... νέα ὑποχώρησις πάλιν;...

Καὶ μὲ τὴν ἰδέαν τῆς ὑποχωρήσεως, γενικὴ μουρμούρα ἀρχίζει.

Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν βασιλικὴν ἀκολουθίαν νεαροὶ εὐπατρίδαι, μὲ τοὺς ὁποίους συμβαδίζει ὁ Γάστων, ἐκφράζουν τὴν ἀγανάκτησίν των. Ἀλλὰ τότε παρεμβαίνει ὁ Γάστων:

— Ὑπακούσατε εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ στρατάρχου, κύριοι, διατάσσει μὲ σταθερὰν φωνὴν εἰς τὴν τιμήν μου, ὡς εὐπατρίδης, σᾶς ὁρκίζομαι ὅτι σᾶς ὁδηγοῦν εἰς τὴν μάχην... καὶ εἰς τὴν νίκην!...

Ἡ ἔντονος δήλωσις τοῦ νεαροῦ βαρώνου Ἐστιράκ καθησύχασεν ὡς διὰ μαγείας τὴν γενναιόφρονα παρόρμησιν πρὸς ἀνυποταξίαν τῶν εὐπατριδῶν τῆς βασιλικῆς ἀκολουθίας. Ἡ καλὴ εἴδησις ὅτι ἐπίκειται ἡ μάχη διαδίδεται, καθὼς ἡ φλόγα τῆς πυριτοσύριγγος, ἀπὸ στρατιώτην εἰς στρατιώτην, ἀπὸ σύνταγμα εἰς σύνταγμα.

Ἀμέσως ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ χαρὰ διαδέχονται τοὺς γογγυσμούς· οἱ στρατιῶται ἔχουν ἐννοήσῃ τὴν τολμηρὰν τακτικὴν τοῦ στρατάρχου Μοντεσκιοῦ· καὶ ἀπὸ ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἡ πρὸς τὰ πρόσω πορεία ἐξακολουθεῖ μὲ βήματα γοργά...

(Ἕπεται συνέχεια.) ΚΙΜΩΝ ΑΔΚΙΔΗΣ

[*Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Ε. Δὲ Ἀρμ.*]

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΥΙΟΙ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΩΝ

Ἀγαπητοί μου,

Α ἠκούσατε βέβαια διὰ μίαν τραγικωτάτην ἀπόπειραν αὐτοκτονίας, ἡ ὁποία ἔγινεν ἐσχάτως εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὁ νέος, ὁ ὁποῖος ἐφύτευσε μίαν σφαῖραν εἰς τὸ κεφάλι του, εἶνε υἱὸς γνωστοτάτου ἑκατομμυριούχου, καὶ φυσικὰ τὸ γεγονὸς ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν, καὶ συνεκίνησε, κ' ἐσχολιάσθη ποικιλοτρόπως.

Ὅλοι εἶπαν; Τί κρῖμα! Τί τρέλλα! Τί σκληρότης! Ἕνας νέος τόσο πλούσιος, τόσο εὐτυχής, ναυτοκτονῇ ὡς ὁ ἔσχατος τῶν ἀθλίων ναυαγῶν τῆς ζωῆς! Κ' ἕνας πατέρας μὲ τόσα ἑκατομμύρια, νὰ φαίνεται τόσο φιλοχρήματος ὥστε νὰ ἀρνῆται εἰς τὸν υἱόν του τὴν εὐτυχίαν ποὺ τοῦ ἐζήτησε καὶ νὰ τὸν ἐξωθῇ εἰς τὸ κίνημα τῆς ἀπογνώσεως!

Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν τὸν πατέρα καὶ ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸν υἱόν.

Ἦτο γνωστὸς καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας. Μίαν ἡμέραν, ἐνθυμοῦμαι, τὸν εἶδα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Ἀνέβαινα νὰ ἐπισκεφθῶ ἕνα φίλον μου, ὅταν ἐκεῖνος κατέβαινε, συνοδεύων μίαν ἡλικιωμένην κυρίαν. Ἦτο εὔρωστος, ῥοδαλός, ἀμούστακος, μὲ κομψότατην καὶ ἀπαστράπτουσαν στολὴν στρατιώτου. Μορφὴ εὐγενεστάτη, πολὺ συμπαθής, μὲ ὀνειροπόλα μάτια καὶ μὲ μύτην γρυπὴν ὡς ἐφήβου ρωμαίου. Μοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν κ' ἐστάθηκα νὰ τὸν βλέπω, ἐωρότου ἀνέβῃ μὲ τὴν κυρίαν εἰς τὸ ἀμάξι ποὺ τοὺς ἐπερίμενε. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην κατέβῃ καὶ ὁ φίλος μου, τὸν ὁποῖον ἔσπευσα νὰ ἐρωτήσω ποῖος ἦτο ὁ κομψὸς καὶ εὐγενὴς ἐκεῖνος στρατιώτης.

— Εἶνε γυιὸς τοῦ τάδε... ἀπὸ τὴν Πόλι... ἦλθε ἐδῶ νὰ κάμῃ τὴ θητεία του.

— Ἔτσι ἔ;

Καὶ τὸν ἐξανακύτταξα ἐνῷ ἔφευγε μὲ τὸ ἀμάξι, καὶ τὸν ἐμακάρισα... Νέος, εὔμορφος, υἱὸς ἑκατομμυριούχου... Μὰ καὶ ποῖος δὲν θὰ τὸν ἐμακάριζε, δὲν θὰ τὸν ἐζήλευε, δὲν θὰ τὸν ἐφθονοῦσε; Αὐτὴ εἶνε τύχη! Νὰ γεννᾶσαι μέσα εἰς τὸν πλοῦτον. Νὰ μὴ κάμνῃς τίποτε, καὶ νὰ ἔχῃς τὸν τρόπον νὰ κάμνῃς ὅ,τι θέλῃς. Νὰ μὴ σὲ ἀνησυχῇ καμμία σκέψις, καμμία φροντὶς διὰ τὸ μέλλον. Νὰ εἶσαι ἐξασφαλισμένος διὰ παντός. Νὰ μὴν ἔχῃς ἀνάγκην κανένα. Καὶ νὰ εἰμπορῇς νὰφιερίνῃς τὸν καιρόν σου εἰς ὅ,τι σ' εὐχαριστεῖ, εἰς ὅ,τι σὲ κάμνει ὑπερήφανον ἢ εὐτυχῆ: εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, εἰς τὴν μελέτην, εἰς τὰς ὡραίας τέχνας, εἰς τὰ ταξείδια, εἰς τὰς διασκεδάσεις, εἰς τὸ κυνήγι, εἰς ὅ,τι φανταστῇς! Ὅλα ἐλεύθερα, ὅλος ὁ κόσμος δικός σου!

Καὶ ὅμως -νά! Ὁ νέος αὐτός, τὸν ὁποῖον εἶδα μὲ τόσον θαυμασμὸν καὶ τὸν ἐμακάρισα, εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμῃ κίνημα δυστυχίας, ποὺ δὲν θὰ τὸ ἔκαμνε οὔτε ὁ δυστυχέστερος τῶν νέων!..

Διατί; Διότι ἡ εὐτυχία του δὲν ἦτο ἀληθινή. Δὲν εἶχε βάσεις. Ἦτο εὐτυχία πρὸς τὸ θεαθῆναι, εὐτυχία διὰ νὰ κινῇ τὸν φθόνον τῶν ἄλλων.

Υἱὸς ἑκατομμυριούχου. Ἀλλ' εἰς μίαν περίστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐζήτησε νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει, ὁ πατέρας του τὸν ἐφοβέρισε ὅτι θὰ τὸν ἀποκληρώσῃ. Δοῦλος λοιπὸν ἑκατομμυριούχου. Ἔπρεπε νὰ κάμνῃ ὅ,τι θέλει ὁ κύριος, διαφορετικὰ ἦτο ἀπόκληρος καὶ ἄστεγος. Τὰ ἑκατομμύρια τοῦ πατέρα του ἦσαν ξένα. Δέν του ἐχρησίμευαν εἰς τίποτε, παρὰ ἐφ' ὅσον ἐδούλευε πιστῶς.

Θὰ εἰπῆτε, ἂς ἐδούλευε! Ὑπάρχει καλλίτερον πρᾶγμα παρὰ νὰ ὑπακούῃ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα καὶ νὰ κάμνῃ κατὰ τὸ θέλημά του;

Βεβαιότατα! Αὐτὸ εἶνε τὸ καθῆκον τοῦ καλοῦ υἱοῦ. Ἀλλὰ μέχρι τινός, μέχρις ἑνὸς σημείου, μέχρι μιᾶς ἡλικίας. Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος νέος δὲν εἶχε, φίλοι μου τὴν ἡλικίαν σας... Ἦτο ἐνήλικος, ἦτο ἄνδρας πλέον. Καὶ ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ καὶ αὐτὸς θέλησιν ἰδικήν του, καὶ ἐλευθερίαν ἀνθρώπου ἐλευθέρου, ἀνεξαρτήτου, χειραφετημένου. Ἤθελε νὰ κάμῃ κάτι, τὸ ὁποῖον ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ κάμῃ, διότι εἶχε δώσῃ τὸν λόγον τῆς τιμῆς του, τὸν *ἀνδρικόν*. Ὡς καλὸς υἱὸς ἐζήτησε πρῶτα τὴν ἄδειαν τοῦ πατρός του. Ὁ γέρων — δικαίωμά του — ἠρνήθη ἀπολύτως. Καὶ ὁ νέος εὑρέθη ἠναγκασμένος νὰ ποθάνῃ...

Ποία εἶνε λοιπὸν ἡ πηγὴ τῆς δυστυχίας του; Τὸ ὅτι τοῦ ἠρνήθη ὁ πατέρας του; Ἀλλὰ ποτὲ οἱ πατέρες δὲν σκέπτονται μὲ τὰ μυαλὰ τῶν υἱῶν. Τὸ ὅτι δὲν ἠμποροῦσε νὰ ζήσῃ ἀνεξαρτήτως τοῦ πατρός του; Ναί, αὐτὸ ἀκριβῶς.

Υἱὸς ἑκατομμυριούχου, ὅπως καὶ πολλοὶ ἄλλοι πλουσιόπαιδες, δὲν ἐσκέφθη ποτὲ ὅτι ἠμποροῦσε μίαν ἡμέραν νὰ λάβῃ ἀνάγκην νὰ ἐργασθῇ, νὰ ζήσῃ μόνος του. Καὶ δὲν ἔμαθε τίποτε, καμμίαν τέχνην, καμμίαν ἐπιστήμην, ποὺ θὰ ἠμποροῦσε νὰ του χρησιμεύσῃ ὡς πόρος ζωῆς. Ἀλλὰ προπάντων δὲν ἔμαθε νὰ ἔχῃ θάρρος, αὐτενέργειαν, αὐτοπεποίθησιν. Ἠσθάνετο ὅτι δὲν εἶχε τὰ ἐφόδια διὰ νὰ κατέλθῃ μόνος του εἰς τὴν πάλην τῆς ζωῆς, καὶ ὅτι ἀφεύκτως θὰ ἐνικᾶτο, ἴσως θὰπέθνησκε τῆς πείνης. Κ' ἐπροτίμησε νὰποθάνῃ χορτασμένος, εἰς τὸν κῆπον τοῦ πατρικοῦ μεγάρου, φέρων ἀκόμη τὸ φράκον τοῦ πλουσίου γεύματος... Ἀνετράφη ὅπως ἀνατρέφονται συνήθως οἱ υἱοὶ τῶν ἑκατομμυριούχων, καὶ εἰς τὴν πρώτην δεινὴν περίστασιν ἔκαμε ὅπως θὰ ἔκαμναν οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτούς.

Δὲν εἶχα λοιπὸν ἄδικον νὰ τὸν μακαρίζω καὶ νὰ τὸν φθονῶ, διότι ἐγεννήθη υἱὸς ἑκατομμυριούχου; Μόνον αὐτό, βλέπετε, δὲν εἶνε λόγος μακαρισμοῦ καὶ φθόνου. Ἀπὸ ὅλους τοὺς πλουσιόπαιδας, πολὺ εὐτυχέστερος εἶνε ὁ πτωχός, ὁ ὁποῖος μανθάνῃ νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ ζῇ. Οἱ πλουσιόπαιδες κατὰ τοῦτο εἶνε εὐτυχεῖς, ὅτι ἔχουν τὰ μέσα νὰ διδαχθοῦν τὸ μέγα αὐτὸ μάθημα καλλίτερα καὶ ταχύτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἀλλ' ἐκεῖνοι ποὺ τὸ παραμελοῦν, εἴτε εἰς καλύβην ἐγεννήθησαν εἴτε εἰς μέγαρον, εἶνε οἱ δυστυχέστεροι τῶν ἀνθρώπων!

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος σᾶς χρεωστεῖ κάτι, εἶνε πλέον εὐρέθιστος ἀπὸ ἐχθρόν· Αἰσθάνεται τὸν ἑαυτόν του μικρότερον ἀπέναντί σας.

★

Νὰ φοβῆσθε τὰς περιποιήσεις τῶν ἀπατεώνων καὶ νὰ εὐχαριστῆτε αὐτοὺς διὰ τὴν ἐκ μέρους των ἔλλειψιν ἀβροτήτος.

★

Δυσκολώτερον τὸ νὰ κρύπτῃς τὴν ἀρετήν, ἢ τὸ νὰ τὴν ἀσκῇς.

[*Ἀπὸ τὰ Γνωμικὰ τοῦ* ΘΩΜΑΖΕΟΥ]

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΚΑΤΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Τυχὼν Ἄθρόου Βραβείου.

(*Ἴδε Διάπλασιν, φυλλάδιον 41, σελ. 327.*)

Η ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ ΤΗΣ ΝΙΝΑΣ

—Τί τυχερὸ κορίτσι ποὺ εἶσαι! εἶπεν ἡ Λιλή, καθὼς ἄνοιγαν τοὺς φακέλλους κ' ἔβαζαν εἰς τὴν γραμμὴν τὰ περιεχόμενά των. — Ἕνα εἰκοσιπεντάρικο ἀπὸ τὴν θείτσα, ἕνα δεκάρικο ἀπὸ τὸν θεῖο, κι' ἄλλο ἕνα εἰκοσιπεντάρικο ἀπὸ τὸν παππού! Καὶ ὅλα κάινούργια, σιδερωμένα! Πῶς ἤθελα νὰ ἤτανε κ' ἐμένα ἡ ἑορτή μου σήμερα!

Ἡ Νίνα ἐγέλασε.

— Ἔννοιά σου καὶ δὲν θ' ἀργήσῃ καὶ ἡ δική σου! ἀπήντησεν.

— Καὶ τί θὰ τὰ κάνῃς τώρα ὅλα αὐτὰ τὰ χρήματα, ἀγάπη μου; ἠρώτησεν ἡ μητέρα των. Δῶσέ μου νὰ σοῦ ἀλλάξω ἓν δεκάφραγκο, καὶ τὰ ἄλλα νὰ σοῦ τὰ βάλω εἰς τὸ ταμιευτήριον τῆς Τραπέζης... θά σου βγάλω τὸ βιβλιαράκι μὲ τὸ ὄνομά σου, καὶ θὰ λὲς καὶ σὺ πῶς ἔχεις χρήματα τοκισμένα στὴν Τράπεζα!

Ἡ Νίνα ἐκούνησε τὸ κεφάλι της.

— Δὲν θέλω, εἶπε. Θέλω νὰ τὰ κρατήσω ὅλα. Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἔχω τόσα χρήματα δικά μου, καὶ θὰ τα φυλάξω μόνη μου.

— Πολὺ καλά, δικά σου εἶνε. Θέλεις νὰ σου τὰ κλειδώσω στὴν κασετίνα μου;

— Ὄχι, σὲ παρακαλῶ, μαμμά, ἐγὼ ξέρω ἕνα μέρος δικό μου νὰ τα κρύψω, ὅπου κανένας δὲν θὰ τα πειράξῃ! ἀπήντησεν ἡ Νίνα.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ μητέρα της ἐφάνη ἀμφιβάλλουσα, ἐπρόσθεσε:

— Μάλιστα! Μὴν ἀνησυχῆτε!

— Μά... δὲν ἀλλάζεις τὸ δεκάρικο, νὰ πάρωμε τίποτε τώρα; ἠρώτησεν ἡ Λιλή.

Ἔμεινεν ὅμως πολὺ ἀπογοητευμένη, ὅταν ἡ ἀδελφή της, τῆς ἀπήντησεν ξερὰ-ξερά:

— Ὄχι.

Ἐπῆγε λοιπὸν ἡ Νίνα κ' ἔκρυψεν ὅ,τι ἐγύρευε καὶ ἤθελε τὰ χρήματα, ποὺ εἶχε λάβῃ ὡς δῶρα διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ὀνόματός της, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐλησμονήθη μὲ τὸν καιρόν. Ἐξαφνὰ ἡ Νίνα, τρέχει μίαν ἡμέραν νὰ εὕρῃ τὴν μητέρα της μὲ δάκρυα καὶ θρήνους. Ἡ μητέρα της ἐτρόμαξε, διότι δὲν ἤξευρε τί συνέβαινεν. Ἐκάθητο ἐκείνην τὴν ὥραν εἰς τὸν κῆπον μὲ τὴν Λιλὴν καὶ ἔπαιρναν τὸν ἀέρα των μετὰ τὸ φαγητόν.

— Τί εἶνε, κόρη μου, τί τρέχει; καὶ ἐσήκωσε τὴν Νίναν εἰς τὴν ἀγκαλιά της Μήπως ἔπεσες κ' ἐκτύπησες; ἔπαθες τίποτε;

— Ὄχι! ἀπήντησεν μὲ τὰ κλάμματα ἡ Νίνα, μόλις ἠμπόρεσε νὰ ὁμιλήσῃ. Δέν ἔπαθα τίποτε ἐγώ, παρὰ τὰ χρήματά μου! Ἄχ, μητέρα μου! μητέρα μου!

— Τὰ ἔχασες; ἠρώτησεν ἡ μητέρα.

— Ὄχι, ἐκεῖ εἶνε ἀκόμα... Μά, ἐλάτε νὰ τα δῆτε ποῦ εἶνε!

Καὶ ὡδήγησε τὴν μητέρα της εἰς τὸ σπίτι μέσα, ἐνῷ ἡ Λιλὴ ἤρχετο κατόπιν, περίεργη καὶ αὐτὴ νὰ μάθῃ τί εἶχε συμβῆ.

Ἡ Νίνα ἀνέβη μαζί των εἰς τὴν σοφίταν, ὅπου ἦταν ἕνα παλαιὸ κομμὸ μὲ συρτάρια. Ἔσυρε καὶ ἤνοιξε τὸ ἕνα συρτάρι καὶ, ἐκεῖ ὅπου εἶχε βαλμένα τὰ τρία χαρτονομίσματα, ἦταν μία νόστιμη χαρτένια φωλίτσα καὶ μέσα στὴν φωλίτσα τρία μικρὰ ῥοδαλὰ ποντικάκια.

— Πολὺ καλά! εἶπεν ἡ μητέρα, καὶ ἔκλεισεν ἀμέσως τὸ συρτάρι.

— Κ' ἐγὼ ἐθαρροῦσα πῶς ἦσαν καλὰ φυλαγμένα ἐδῶ μέσα! ἐθρηνοῦσεν ἡ καϊμένη ἡ Νίνα.

— Δὲν νομίζεις καὶ σὺ πῶς οἱ ποντικοί σοῦ ἔσχισαν ἐπίτηδες τὰ πολύτιμα χαρτιά σου, γιὰ νὰ σου ἀποδείξουν ὅτι ἦσουν κακὸ κορίτσι; ἠρώτησεν μὲ γλυκὸν τρόπον ἡ μητέρα. Τὰ δῶρα ποὺ ἔλαβες δὲν εὐχαρίστησαν οὔτε ἐσὲ οὔτε κανέναν ἄλλον, ἐκτὸς ἴσως ἀπὸ τὴν Ποντικίνα!

— Ναί, τὸ βλέπω τώρα, καὶ γι' αὐτὸ λυποῦμαι, εἶπεν ἡ Νίνα, ἐνῷ ἐσκούπιζε τὰ δάκρυά της. Δὲν θὰ εἶμαι πιὰ φιλάργυρη. Οἱ φιλάργυροι εἶνε κακοὶ ἄνθρωποι...

Καὶ ἐκράτησε τὸν λόγον της.

Ἔτσι ἡ Ποντικίνα ἔκαμε αὐτὴν τὴν φορὰν ἕνα καλό, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ.

ΑΝΝΑ ΠΥΡΓΩΤΟΥ

Ο ΕΛΕΦΑΣ ΤΗΣ Α Μ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΟΥΚΟΥΜΠΙΜΠΗ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΙΣ'.

Ὁ Βασιλεὺς Κουκουμπιμπῆς ἐπερίμενε πιὰ νὰ πέσῃ κάτω ὁ ἐλέφας κόκκαλο, πτῶμα. . .

Φανταστῆτε ὅμως τὴν ἔκπληξί του ὅταν τὸν εἶδε ἔξαφνα νὰ σηκόνεται ὄρθιος καὶ νὰ περπατῇ μόνον μὲ τὰ ἐμπροσθινὰ πόδια, ἐνῷ τὰ πισινὰ ἦταν σηκωμένα εἰς τὸν ἀέρα!

— Θὰ ἔφαγε καμμιὰ σφαῖρα ὀτὸ μυαλὸ καὶ θὰ πὸν ἐτρέλλανε — ἐσυλλογίσθηκε ὁ Κουκουμπιμπῆς· — ἐ! τώρα ὅπου καὶ νὰ εἶνε θὰ πέσῃ.

Ὁ ἐλέφας ὅμως ὄχι μόνον δὲν ἔπεσε, ἀλλὰ ἐξακολούθησε νὰ περπατῇ μὲ τὰ δύο, νὰ χοροπηδᾷ, νὰ κάμνῃ τοὺ πες εἰς τὸν ἀέρα, νὰ κάμνῃ τὸν κουτσό, καὶ χίλια ἄλλα ἀστειότατα παιγνίδια καὶ γυμνάσματα. Τὰ ὁποῖα οὔτε ὁ πιὸ γυμνασμένος ἐλέφας τοῦ Ἱπποδρομίου δὲν θὰ ἦταν ἱκανὸς νὰ καταφέρῃ!

Αὐτὸ πιὰ ἦταν θαῦμα σωτό!

Ἐλέφας ἦταν ἐκεῖνος, ἢ στοιχειό; ἢ ξωτικό;

Ὁ Βασιλεὺς Κουκουμπιμπῆς ἔπαυσε νὰ πυροβολῇ κ' ἐκύτταζε τὸν θαυμάσιον Ἐλέφαντα μὲ ἀνοικτὸ στόμα. Ὄχι δὲν ἦταν τρελλός, δὲν εἶχε φύγῃ σφᾶῖρα εἰς τὸ μυαλό· ἦταν πολὺ καλὰ εἰς τὴν ὑγεία του. Μόνον ὁ Κουκουμπιμπῆς ἐκόντευε νὰ τρελαθῇ ὅσο τὸν ἔβλεπε νὰ κάνῃ ἔτσι. . . Γιατὶ δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ τί τρέχει. . .

(Ἕπεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΤΟ ΤΡΟΧΟΣΠΙΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'. (Συνέχεια.)

Ἡ Μαργαρὼ δὲν εἶχεν αὐτὸν τὸν φόβον, διότι εἶχε φορέσῃ τὰ παντοφλάκια της, μὲ τὰ ὁποῖα ἔπατζεν εἰς τὴν σκηνήν, καὶ ἐνῷ ὁ ἀδελφός της εἶχε διατηρήσῃ τὴν συστολὴν καὶ τὴν στενοχωρημένην στάσιν ποὺ ἔχουν τὰ χωριατόπουλα, ὅταν ἔρχωνται εἰς τὴν πόλιν, αὐτὴ εἶχεν ὅλον τὸ θάρρος τῆς μικροῦλας δεσποινίδος ποὺ ξέρει πολὺ καλὰ νὰ φέρεται.

Ἔστρεψαν δεξιᾷ, καὶ ὁ Πετρογιάννης ἐδιάβασε δυνατά:

— Βουλεβάρτον Βωμπάν! .. Νά τος: Ἐφθάσαμε. . . Ἂν ἤξευρες πῶς κτυπᾷ ἡ καρδιά μου!

— Ἡ δική μου, εἶπεν ἡ Μαργαρώ, κάμνει τὰ-τὰκ ἀπὸ εὐχαρίστησιν.

— Θεέ μου. .. εἶνε ἐδῶ.. τὸ πρῶτο σπίτι κ' ὅλας!

— Ἔτσι; κτυπῶ λοιπόν! εἶπεν ἡ Μαργαρώ.

— Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! εἶπεν ὁ Πετρογιάννης· καὶ λέγων τοῦτο ἔκαμε τὸν σταυρόν του. Ἡ Μαργαρὼ τὸν ἐμιμήθη.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, καθὼς ἀντήχησεν ὁ κώδων εἰς τὸν διάδρομον, μία κυρία, μὲ πρόσωπον πρόσχαρον καὶ γλυκύ, ἐπρόβαλεν ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ πρώτου πατώματος, καὶ εἶδε τὰ δύο παιδάκια. Σχεδὸν συγχρόνως ἕνας ὑπηρέτης, μὲ τὴν πρωϊνὴν στολήν του, μὲ λινὴν ἐμπροσθέλλαν, καὶ μὲ τὸ φτερὸ τοῦ ξεσκονίματος εἰς τὸ χέρι, ἦλθε ν' ἀνοίξῃ.

— Ἡ κυρία Λεκλέρκ; εἶπεν ὁ Πετρογιάννης.

— Ἐδῶ κατοικεῖ. Ἀλλὰ δὲν εἶνε κανεὶς ἐδῶ.

— Ὤ! μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, εἶπε μὲ ζωηρότητα ἡ Μαργαρώ, ἀλλὰ πολὺ εὐγενικά, — κάμνετε λάθος. Κάποιος εἶνε· εἶδα μιὰ κυρία εἰς τὸ παράθυρο.

— Δηλαδή; τί ἐννοεῖτε; . . .

— Δηλαδὴ εἶσθε ἴσως ὁ σύζυγός της, κύριε, καὶ ὑποθέτετε ἴσως πῶς εἴμαστε ζητιανόπουλα.

Ὁ ὑπηρέτης ἐχαμογέλασε.

— Ἂν μας ἐκάμνατε τὴν χάριν νὰ δώσετε αὐτὸ τὸ μπιλλέτο εἰς τὴν κυρίαν Λεκλέρκ, εἶπεν ὁ Πετρογιάννης μὲ ἥπιον τόνον, θὰ περιμένωμε τὴν ἀπάντησιν ἔξω, εἰς τὰ σκαλάκια.

Ὁ ὑπηρέτης ἐδιάβασε τὴν ἐπιγραφήν, ἐσυλλογίσθη λιγάκι, καὶ ἀνέβη νὰ τὸ δώσῃ. Μετ' ὀλίγον κατέβη πάλιν:

— Ἡ κυρία σᾶς περιμένει, εἶπε· ἀναβῆτε ἐπάνω, εἰς τὸ πρῶτον δεξιά.

— Δέν μου λέτε, κύριε, εἶπεν ὁ Πετρογιάννης· τί εἶνε πιὸ καλύτερο; ν' ἀνεβοῦμε μὲ τὰ τσόκαρα ἢ χωρὶς τὰ τσόκαρα;

— Ἐξαρτᾶται ... μέσα στὰ τσόκαρα τί εἶνε;

— Θέλει κ' ἐρώτημα; τὰ πόδια μου ὀλόγυμνα.

— Ὀλόγυμνα καὶ ὁλοκάθαρα, ἐπρόσθεσεν ἡ Μαργαρώ.

— Μὰ τὴν ἀλήθεια! τί νὰ σας πῶ; ἂν ἦταν γιὰ ἐπανωφόρι, θὰ σας ἔλεγα νὰ τὸ ἀφίσετε στὸ κρεμαστάρι· ἀλλὰ γιὰ τσόκαρα εἶνε σὰν δύσκολο... Ἂν ἤμουν ἐγώ, θὰ ἐσκούπιζα τὰ τσόκαρά μου σ' ὅλα τὰ σκουπιστήρια τῶν ποδιῶν, διότι... ξέρετε. . . ἐγὼ σφουγγαρίζω. . .

Ὁ Πετρογιάννης ἔμεινε μὲ τσόκαρα, καὶ τὰ δύο παιδάκια ἀνέβησαν εἰς τῆς κυρίας, τὴν ὁποίαν εἶχαν ἰδῇ εἰς τὸ παράθυρον.

— Κυρία, εἶπε δειλὰ δειλὰ ὁ Πετρογιάννης, πωλοῦμε καλαθάκια...

— Πού τα φτιάνομε μόνοι μας, διέκοψεν ἡ ἀδελφή του.

— Καὶ θέλετε ν' ἀγοράσω, δὲν εἶν' ἔτσι, μικρά μου; Ἄς δοῦμε, πόσο αὐτὰ τὰ νόστιμα πανεράκια.

— Ὅλα ἀπὸ πενῆντα λεπτὰ τὸ ἕνα, κυρία, εἶπεν ἡ Μαργαρώ, καὶ ἔτεινε τὸν ὁρμαθόν της.

— Ξέρετε πῶς τὸ ἕνα εἶνε ὡραιότερο ἀπὸ τὸ ἄλλο; ἐπρόσθεσεν ἡ κυρία ἀτενίζουσα καλὰ τὴν μικρὰν καλαθοπώλιδα.

— Ὤ! τὸ ξέρω, κυρία, ἀφοῦ ἐμεῖς τὰ φτιάνομε ἐπανέλαβεν ἡ Μαργαρώ.

— Πραγματικῶς; γι' αὐτὸ βέβαια εἶνε τόσον ἐπιτυχημένα, εἶπεν ἡ κυρία μὲ χαμόγελο κάπως πονηρόν.

Καὶ ἔπειτα, καθὼς ἐκύτταζεν ἕνα-ἕνα τὰ καλαθάκια:

— Δὲν ἠξεύρω, βλέπετε, ποῖον νὰ προτιμήσω. Νά... τοῦτο... ὄχι, ἐκεῖνο. Ἤ, καλλίτερα, ἀγοράζω δύο, ἀλλά... δὲν θά τα πάρω. Σάς τα ἀφίνω. Μπορεῖ νά τα ξαναπουλήσετε ἄλλη μιὰ φορά..

— Δὲν καταλαβαίνω καλά, εἶπεν ἡ Μαργαρώ.

— Ἐγὼ ὅμως ἐννοῶ παραπολὺ καλά, εἶπεν ὁ Πετρογιάννης Ἡ κυρία—ἐπρόσθεσεν ἀποτεινόμενος πρὸν τὴν ἀδελφήν του — θέλει νὰ μας χαρίσῃ ἕνα φρά κο. Πληρώνει τὰ δύο καλαθάκια, καὶ μάς τα δίνει πίσω.

— Δηλαδή, εἶπεν ἡ κυρὰ Λεκλέρκ μὲ γελαστὸν ὕφος, σάς τα προσφέρω... καὶ ξεύρετε πολὺ καλὰ ὅτι εἶνε ἀρκετὰ εὔμορφα τὰ καλαθάκια, διὰ νὰ προσφερθοῦν ὡς δῶρον.

— Μά, κυρία, ὁ σύζυγός σας δὲν σας εἶπε πῶς δὲν εἴμαστε ζητιανόπουλα, ἐμεῖς; εἶπεν ἡ Μαργαρώ.

— Ὁ σύζυγός μου; δὲν ἔχω... δὲν ἔχω πιά.

— Ἀ! δὲν εἶνε ὁ σύζυγός σας, ποὺ μας ἀνοιξε τὴν πόρτα;

— Εἶνε ὁ ὑπηρέτης μου.

— Σᾶς παρακαλῶ νὰ μας συγχωρήσετε, κυρία, εἶπεν ὁ Πετρογιάννης, στενοχωρημένος... Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολύ, ἀλλὰ δὲν κάνει νὰ δεχθοῦμε τὴν ἐλεημοσύνη σας. Ἡ μητέρα μας μᾶς εἶπε: Νὰ ἐργάζεσθε, νὰ μὴ ζητιανεύετε!

— Αὐτὸ εἶνε ὡραῖο, παιδάκια μου, καὶ ὁ καλός μας ὁ Θεὸς θὰ σας εὐλογῇ. Σᾶς εἶδα μάλιστα, πρὸ ὀλίγου, ἀπὸ τὸ παράθυρο, ποῦ ἐζητούσατε τὴν εὐλογίαν του. Ἀλλά... ὑπάρχει ἕνα μέσον νὰ διορθωθοῦν τὰ πράγματα. Ἀγοράζω αὐτὰ τὰ δύο καλαθάκια, καί, ἐπειδὴ ἀξίζουν παραπάνω ἀπὸ πενῆντα λεπτὰ τὸ ἕνα, σάς τα πληρόνω πρὸς ἕνα φράγκο... Τὸ ὅλον δύο φράγκα... Λάβετέ τα λοιπόν. Διὰ τὸ παραπάνω ὅμως, θὰ κάμετε τὸν κόπον νὰ τὰ πᾶτε ἐκ μέρους μου εἰς μίαν φίλην μου, τὴν κυρίαν Δελμπύφ, ἡ ὁποία ἔχει κοριτσάκια... καὶ θὰ χαροῦν πολὺ ποὺ θὰ τα ἀποκτήσουν, τὰ ὡραῖα καλαθάκια.

— Πολὺ εὐχαρίστως, κυρία.

Ὁ Πετρογιάννης ἔδωσεν εἰς τὴν κυρίαν Λεκλέρκ τὸν κατάλογόν του, καὶ αὐτὴ ἔγραψε τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυντῆς φίλης της.

— Εἶνε δύο βήματα μακρὰν ἀπὸ ἐδῶ, εἶπε. Σταθῆτε ὅμως, νὰ σας δώσω καὶ δύο συστατικὰς λέξεις γιὰ νὰ σας δεχθοῦν πολὺ καλά.

— Ποτὲ δὲν θὰ μας δεχθῇ κανεὶς καλλίτερα ἀπὸ ἐσᾶς, κυρία Λεκλέρκ, εἶπεν ἡ Μαργαρώ.

— Χαίρετε, καὶ εὐχαριστῶ, κυρία, εἶπεν ὁ Πετρογιάννης.

— Χαίρετε, κυρία Λεκλέρκ, εἶπεν ἡ Μαργαρώ, εἰς ὅλον τὸν κόσμο θὰ λέγω πόσο καλὴ εἶσθε. .

Καὶ τὰ δύο παιδάκια κατέβησαν, τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, τὰ σκαλοπάτια τῆς πλυμένης καὶ γυαλιστερῆς σκάλας κρατούμενα ἀπὸ τὰ κάγκελλα, διὰ νὰ μὴ γλυστρήσουν καὶ πέσουν.

Ἐπέρασαν τὸ βουλεβάρτον, καὶ πολὺ γρήγορα εὑρέθησαν ἔμπροσ εἰς τὴν κατοικίαν τῆς κυρίας Δελμπύφ. Ἦλθε καί τους ἤνοιξεν ἕνα κοριτσάκι, πολὺ κομψοφορεμένον, καὶ μὲ μίαν ὡραίαν ποδιὰν στολισμένην μὲ δαντέλλες ἐπάνω ἀπὸ τὰ φορεματά του.

Ἐπῆρε τὸ γράμμα καὶ μὲ εὐγενικὸν τρόπον εἶπε:

— Περιμένετε λίγο, καὶ θὰ σας φέρω ἀμέσως ἀπάντησιν.

«Ἤρχισε νὰ ξεκοκκαλίζῃ ἐμπρός των τὸ μερὶ τοῦ πουλιοῦ.» (Σελ. 342, στήλ. β'.)

— Τί ὡραία δουλίτσα! εἶπεν ἡ Μαργαρώ.

— Κύττα, μὴν κάνῃς πάλιν κανένα λάθος, τῆς εἶπεν ὁ Πετρογιάννης. Χωρὶς ἄλλο, θὰ εἶνε κανένα ἀπὸ τὰ κορίτσια τοῦ σπιτιοῦ.

— Νομίζεις; εἶνε ὅμως πολὺ εὔμορφο! καὶ ἡ ποδιά του εἶνε μιὰ τρέλλα!

— Ἡ μαμμὰ μετὰ χαρᾶς θὰ σας δεχθῇ! ἐφώναξεν ἀπὸ μακρὰν τὸ κοριτσάκι. Ἔρχεται· ἐλᾶτε μέσα. Αὐτὰ εἶνε τὰ καλαθάκια;... Φαίνεται πῶς ἕνα εἶνε γιὰ μένα.

— Καὶ ἕνα ἄλλο γιὰ μένα! εἶπεν ἕνα ἄλλο κοριτσάκι, τὸ ὁποῖον εἶχε φορέματα ἀπαράλλακτα μὲ τὸ πρῶτον καὶ ἤρχετο βιαστικὰ καὶ γρήγορα νὰ πάρῃ τὸ μερίδιόν του.

Ἐθαύμασαν, ἐκαμάρωσαν τὰ καλαθάκια. Ἐκεῖνο τὸ δῶρον τὰ εἶχε κάμῃ νὰ χαροῦν καὶ νὰ δείξουν καὶ αὐτὰ τὴν γενναιοδωρίαν των.

— Ἐγὼ ἀγοράζω ἕνα διὰ τὴν φιλενάδα μου, τὴν Ἰωάννα, εἶπεν ἡ μεγαλητέρα ἀδελφή.

— Κ' ἐγὼ ἄλλο ἕνα γιὰ τὴν ἐξαδέλφη μου, τὴν Μάρθα.

— Καὶ τὴν μαμμά; εἶπεν ἡ πρώτη, παρ' ὀλίγο νὰ τὴν λησμονήσωμε.

— Ἐγώ, τὸ ἐσυλλογιζόμουν... ἀλλὰ ξέρεις πῶς τῆς μαμμᾶς; δὲν της ἀρέσουν παρὰ τὰ πράγματα, ποῦ ἐργαζόμεθα μόνες μας.

— Ἀ! μιὰ ἰδέα ... Ἀλλά, σούτ! νὰ την, ἔρχεται. . .

Ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ ἐχαιρέτισαν τὴν κυρίαν, ἡ ὁποία τοῖς ἐχαμογέλασε καὶ ἄφισε τὰ κορίτσια της νὰ κάμουν τὰς προμηθείας των.

— Εἶνε πολὺ εὔμορφα τὰ καλαθάκια σας, εἶπεν ἡ κυρία.

— Καὶ ἠθέλαμε νὰ ξεύραμε νὰ κάμνωμε τὰ ὅμοια, εἶπεν ἡ μία κόρη της. Εἶνε δύσκολο;

— Δύσκολο; ἀπήντησεν ἡ Μαργαρώ. Ὅσον εὔκολον νὰ κτυπήσῃ κανεὶς τὸ κουδοῦνι τῆς πόρτας σας. . .

— Ἀλήθεια; Καὶ βέβαια, δὲν θὰ θέλετε νὰ δείξετε πῶς τα κάμνουν.

— Σὲ ἄλλες, ὄχι· ἀλλὰ σὲ σᾶς, πολὺ εὐχαρίστως, καὶ μὲ ὅλη τὴν καρδιά μας.

Ἡ Μαργαρὼ εἶχεν εἰς τὴν τσέπην της τὸ κροσεδάκι καὶ τὸ διχαλάκι της, καθὼς καὶ μερικὰ κομμάτια ψαθιοῦ. Ἐκάθησε λοιπόν, δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ της ἐκάθησαν αἱ δύο ἀδελφαί, καὶ εἰς διάστημα μικρότερον τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας ἔμαθαν τὴν μέθοδον τοῦ πλεξίματος, πρὸς μεγάλην χαρὰν καὶ τῆς καθηγητρίας καὶ τῶν μαθητριῶν της.

— Ἔτσι γίνεται ἡ ψάθα, εἶπεν ἡ

Μαργαρώ· ἡ τέχνη μου φθάνει ἕως ἐδῶ. Ἀλλὰ τὰ καλαθάκια τὰ παιριάζει καὶ τὰ φτιάνει ἡ Γρατσιέλλα, ἡ φιλενάδα μας. Θά σας δείξη καὶ αὐτὴ μὲ πολλὴν εὐχαρίστησίν της, ἂν τῆς ἐπιτρέψετε νὰ ἔλθη ἐδῶ.

— Πῶς ὄχι ; ἂν εἶνε ἔτσι νόστιμη, σὰν κ' ἐσᾶς ! εἶπεν ἡ μητέρα.

— Ἔτσι νόστιμη ! Ἄ ! κυρία μου, σύγκρισις δὲν ὑπάρχει. Εἶνε σὰν νὰ βάζετε ἕναν ἄγγελο κοντὰ σ' ἕνα δαίμονα. Ὁ δαίμονας θὰ ἤμουν ἐγώ, ἐννοεῖται. Καὶ καλή, καὶ ἐπιτηδεία, καὶ σπουδασμένη, καὶ μὲ πνεῦμα. . . καὶ μάλιστα. . . ἔχει κἄτι τι. . . ἕνα προτέρημα, ποῦ δὲν θὰ σάς το 'πῶ. Ὦ ! ὄχι, δὲν σάς το λέγω.

— Εἶνε μυστικό ; ἐτόλμησε καὶ εἶπε μία ἀπὸ τὰς δύο ἀδελφάς.

— Μυστικό. . . χωρὶς νὰ εἶνε μυστικό, ἀφοῦ ὅλος ὁ κόσμος μπορεῖ νὰ τὸ ξέρη. . . δηλαδὴ νὰ τὴν ἀκούη, νὰ την βλέπη... νὰ την θαυμάζη... Ὅταν λέγω ὅλος ὁ κόσμος, θὰ πῆ... ἴσως... Ἄκου, Πετρογιάννη ! πόσοι ἄνθρωποι μποροῦνε νὰ χωρέσουνε στό. . . ;

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἡ Μαργαρὼ συνήντησε τὸ βλέμμα τοῦ ἀδελφοῦ της, βλέμμα τὸ ὁποῖον ἐσήμαινε : « Πολλὰ εἶπες, Μαργαρώ ». Καὶ τότε, διὰ νὰ ἐξέλθη ἀπὸ τὴν στενόχωρον θέσιν της, ἐπρόσθεσε :

— Ἐπὶ τέλους, θὰ κρίνετε μόνες σας, ἄμα τὴν ἰδῆτε.

— Πόσα καλαθάκια ἠγόρασαν αἱ κόρες μου ; ἠρώτησεν ἡ μητέρα.

— Ἕνα ἡ καθεμία.

— Λοιπόν, ἐγὼ ἀγοράζω ὀκτὼ δι' ἕνα εὐεργετικὸν λαχεῖον. Ἐκτὸς τούτου, θά σας δώσω καὶ διευθύνσεις.

— Πῶς φαίνεται πῶς εἶσθε φίλη τῆς κυρία Δελιμπόφ !

— Ἀπὸ ποῦ ;

—Διότι εἶσθε τόσο καλή, ὅσο κ' ἐκείνη.

— Λοιπόν, ἀφοῦ ὁμοιάζουν αἱ φιλενάδες, ἡ Γρατσιέλλα σας θὰ εἶνε καὶ αὐτὴ χαριτωμένη.

Ἡ μικροῦλα ἐκύτταξε στὰ μάτια τὴν καταδεκτικὴν κυρίαν, ἔπειτα ἐχαμογέλασε γλυκά, καὶ εἶπε :

—Ἐνόησα... Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ, κυρία. Θὰ σάς την στείλω ἀμέσως.

Καί, ἀφοῦ ἐχαιρέτισε τὴν κυρίαν καὶ τὰς κόρας της, ἀνεχώρησε λέγουσα :

— Ὦ ! πόσο θὰ εὐχαριστηθῆ τώρα ἡ Γρατσιέλλα !

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΖΗ'.

Η ΜΑΡΓΑΡΩ «ΚΑΝΕΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΙΟΥ ΤΗΣ»

Ἡ Μαργαρὼ δὲν ἐκρατεῖτο πλέον ἀπὸ τὴν χαράν της. Ὅταν ἡ Γρατσιέλλα τὴν εἶδε νὰ ἐπιστρέφη μὲ τὰ χέρια ἀδιανὰ ἀπὸ καλάθια, δὲν ἐπίστευσε κατ' ἀρχὰς τὴν τόσην ἐπιτυχίαν της, καὶ την ἠρώτησε :

— Καὶ τὰ καλάθια ;

— Τὰ καλάθια νά τα, ἐδῶ εἶνε, εἶπε.

Καὶ ἔδειξε τὴν τσέπην της, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔκαμε νὰ κουδουνίσουν τὰ νομίσματα, ποὺ εἶχεν εἰσπράξη ἀπὸ τὴν πώλησίν των. Τότε πλέον ἡ χαρά της ἐξεχείλισε. Διηγήθη μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας τὴν ὑποδοχὴν ποὺ ηὗραν, τὸ μάθημα τοῦ πλεξίματος, καὶ ἐτελείωσε μὲ τὴν πληροφορίαν ὅτι ἐπερίμεναν τὴν Γρατσιέλλαν διὰ νὰ ἀποπερατώση τὴν διδασκαλίαν. Κατόπιν ἐκάθησαν νὰ προγευματίσουν. Ἡ Γρατσιέλλα εἶχεν ἑτοιμάσει μέσα εἰς τὸ τροχόσπιτό, ἐπάνω εἰς μία πετσετοῦλαν παραπολὺ τριμμένην, ἀλλὰ καὶ πολὺ καθαράν, τὸ κοτόπουλο καὶ τὸ κρασὶ τοῦ καλοῦ βιβλιοπώλου. Ὁ Γέρος ἔκοψε τὸ πουλί, ἐνῶ τὰ παιδάκια ἔγλυφαν ἀπὸ πρὶν τὰ χείλη των.

— Ἔχω τόσον καιρὸ νὰ φάγω πουλί, εἶπεν ὁ Πετρογιάννης, ὥστε δὲν θυμοῦμαι πιὰ τὴν γεύσι του.

— Ἐμένα νὰ μου δώσετε μερί μὲ τὸ κόκκαλο! εἶπεν ἡ Μαργαρώ.

Τῆς το ἔδωσαν, χωρὶς νὰ ὑποπτευθοῦν τί το ἤθελε. Ἀλλὰ αὐτὴ ἐπῆρε τὸ πόδι τοῦ πουλιοῦ ἐπάνω στὴν φέτα τοῦ ψωμιοῦ της μὲ τὸ ἕνα χέρι, ἐσήκωσε μὲ τὸ ἄλλο τὸ ποτῆρί της γεμάτο κρασὶ χωρὶς νερό, καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ τροχόσπιτο :

— Στάσου νὰ σου βάλω λίγο νερὸ στὸ μαῦρο κρασί σου, τῆς εἶπεν ὁ Πετρογιάννης· θὰ μεθύσης ἔτσι !

—Ἄφισε, κ' ἔχω τὸ σχέδιό μου· ἄμα τελειώσω τὸν περιπατάκο μου, τοῦ βάζεις νερὸ ὅσο θέλεις. Ἕως τότε, ἐννοῶ νὰ μὴν του χαλάσω τὸ ὡραῖο χρῶμά του.

Καὶ ἡ Μαργαρὼ ἔφυγε τρεχάτη πρὸς τὸ τροχόσπιτο τῶν «ἄλλων».

Ἐκάθηντο αὐτοὶ ὅλοι ἐκεῖ, μὲ κατεβασμένα μοῦτρα, ὅταν εἶδαν ἐκεῖνο τὸ ζιζάνιον, ποὺ ἤρχισε νὰ ξεκοκκαλίζη ἐμπρός των τὸ μερί τοῦ πουλιοῦ, νὰ το μασσᾶ ἡδονικώτατα, καὶ νὰ το ποτίζη μὲ κρασί, που ἐκοκκίνιζε σὰν ρουμπίνι. Ἐπηγαινοήρχετο κ' ἐκαμόνετο τάχα πῶς δὲν τους ἔβλεπε· ἐκτυποῦσε τὴν γλῶσσάν της εἰς τὸν οὐρανίσκόν της, κ' ἐστέκετο συχνὰ διὰ νὰ κυττάξη εἰς τὸ φῶς τὸ ἀνέρωτο κρασί της. Εἶχεν ἀρχίσει νὰ τους δίνη στὰ νεῦρα, μὰ τὴν ἀλήθεια !

Πῶς ; μοσχάρι τῆς κατσαρόλας χθές, κοτόπουλο μὲ κρασάκι σήμερα, καὶ ἕνα ὕφος εὐχαριστημένο, ποῦ ἦταν ἀκόμα πιὸ ὑβριστικὸ καὶ ἀπὸ τὸ θέαμα τοῦ καλοῦ φαγητοῦ της;

— Αἴ! θὰ πάψης νὰ μας κάνης τὸν καμπόσο, παλημόκοριτσο ; τῆς εἶπεν ἡ Μουρμούρα. Δὲν πᾶς νὰ χωνέψης ἄλλοῦ, κι' ὄχι ἐδῶ, ἀποκάτω στὴ μύτη μας ;

—Ὦ! τώρα βέβαια, θὰ κάω! ἀπήντησεν ἥσυχη ἡ Μαργαρώ, ἡ ὁποία εἶχε κατορθώση ἐκεῖνό ποὺ ἤθελε.

Ἡ Μουρμούρα ἐμάντευσε τὸ παιγνίδι τῆς μικρούλας.

—Ἄ! γιὰ νὰ μας προσβάλης λοιπὸν τὸ ἔκαμες, πανοῦκλίτσα ; Καλά τα κατάφερες ! Νὰ πᾶς καὶ νὰ πῆς στοὺς ἄλλους πῶς, ἂν εἶχαν νὰ την γεμίσουν, σήμερα τὸ πρωί, δὲν θὰ γλεντήσουν ὅμως μέσα στὸ τροχόσπιτό μας τὸ βράδυ. Θὰ 'δῆτε τί θὰ 'πῆ, σήμερα κι' ὅλα, φιλαράκοι μου, ὕπνος στὰ ἄστρα ἀποκάτω. Πήγαινε νὰ τους 'πῆς τὰ νέα, ἐσύ, ποῦ ξέρεις ἔτσι καλὰ καὶ κάνεις τὲς παραγγελίες !

Ἡ Μαργαρὼ ἔφυγε, κἄπως ὀλιγώτερον καμαρωμένη παρὰ ποὺ εἶχεν ἔλθει. Ἐπῆγε κ' ἐτρύπωσε μὲ τὸ ποτῆρί της μισογεμάτο καὶ τὸ μερὶ μισοφαγωμένο, πίσω ἀπὸ τὸ τροχόσπιτο τῶν σχοινοβατῶν, καί, ἐνῶ ἐσκέπτετο ἀκόμα τὰ τελευταῖα λόγια τῆς Μουρμούρας, ἤκουσε τὸν ἄνδρα της, ὁ ὁποῖος τῆς ἔλεγε :

— Νά σου 'πῶ τὴν ἰδέα μου, δὲν κάνεις καλὰ νὰ τους διώξης αὐτὰ τὰ μωράμᾶς ἔφερναν κέρδη τρεῖς φορὲς περισσότερα, παρὰ ποὺ μας ἐκόστιζαν, καὶ τώρα τοῦ κάκου θὰ χαλοῦμε τὰ ροῦχά μας, χωρὶς νὰ πιάνωμε τίποτε ἀπὸ τὴν παράστασι.

— Ἔπρεπε δηλαδὴ νὰ τους ζητήσω συγχώρεσι καὶ νὰ τα παρακαλέσω νὰ μας ξαναρθοῦνε, αὐτὰ τὰ παλ ὀπαίδια μὲ τὸν γέρο ψαρομάλλη τους! ἀπήντησεν ἐκείνη ἀνασηκόνουσα τοὺς ὤμους της. Ἄ! μὰ εἶνε ντροπὴ νὰ ἐξαρτᾶται κανεὶς ἀπὸ τέτοια μυξιάρικα !

— Ὥστε, ἠρώτησεν ὁ Μουρμούρης, θὰ τους πῆς νὰ μας ἀδιάσουν τὴ γωνιά;

(Ἕπεται συνέχεια) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Κας Α. Λατοῦς.]

ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ

Μεγάλος ἄνδρας σὰν γενῶ κ' ἐγώ,
Θὰ κάνω τὸ μεγάλο καὶ τὸν αὐστηρό,
Καὶ θὰ λέω c' ὅλα τ' ἄλλα τὰ παιδιά,
Νὰ μὴν πειράζουν τὰ δικά μου τὰ λιλιά.

(Κατὰ τὸ ἀγγλικὸν τοῦ Ρ. Λ Στήβενσον)

ΜΙΜΗΣ ΙΣΜΗΝΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ *Ἄλιος Ἀριστείδης* ἔχασε ἕνα στοίχημα ἀπὸ ἕνα μπάτσο, ποῦ εἶχε βάλη μὲ τὸ *Χρυσοπτέρυγον Ὄνειρον* Ἄλλ' ἀντὶ νὰ τὸν φάγη αὐτὸς τὸν δίνει.

— Γιατί ; τὸν ἐρωτᾷ ὁ κερδισμένος.

— Πῶς γιατί ; Ὅταν ἔχασα τὸ στοίχημα ποῦ εἴχαμε βάλη ἀπὸ μιὰ πεντάρα, σοῦ ἔδωσα τὴν πεντάρα· τώρα ποὺ ἔχασα τὸν μπάτσο, σοῦ τὸν δίδω !

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀριμήτου Γελωτοποιοῦ.

* * *

Τοτός : — Γιατί, μπαμπᾶ, κτυποῦν οἱ καμπάνες ;

— Γιατὶ αὔριο εἶνε γιορτή.

— *Ὄχι καλὲ μπαμπᾶ! κτυποῦν γιατί... τραβοῦν τὸ σχοινί !*

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρίστου Κυλιμβρήσου.

ΑΠΟ 1ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1905

—ἀρχομένου τοῦ 28ου ἔτους—

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ» ΚΑΝΟΝΙΖΕΤΑΙ ΩΣ ΕΞΗΣ :

Ἐσωτερικοῦ :		Ἐξωτερικοῦ :	
Ἐτησία	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ.χρ.10.—
Ἑξάμηνος	» 4,50	Ἑξάμηνος	» » 5,50
Τρίμηνος	» 2,50	Τρίμηνος	» » 3,—
Τὸ φύλλο.	» —,20	Τὸ φύλλον	» » —,20
Φύλ. προηγ. ἐτῶν	—,25	Φύλ. προηγ. ἐτῶν	—,25

☞ Ἴδε σημερινὴν Ἀλληλογραφίαν

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΜΙΚΡΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐπειδὴ ἀπὸ τώρα ἤρχισαν οἱ φίλοι μου νὰ γανεώνουν τὴν συνδρομήν των διὰ τὸ ἔτος 1906, ἀπὸ τώρα πρέπει κ' ἐγὼ νὰ νανακοινώσω τὸ τῆς μικρᾶς τροποποιήσεως, τὴν ὁποίαν θὰ κάμω εἰς τοὺς ὅρους τῆς ἐγγραφῆς.

Ὅπως βλέπετε εἰς τὴν ἀνωτέρω εἰδοποίησιν, ἡ συνδρομὴ τῆς «Διαπλάσεως» ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους, αὐξάνει.

Ὅταν ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς «Διαπλάσεως» ἐκανονίσθη εἰς δραχμὰς 7 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ φράγκα 8 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, τὸ φράγκον ἦτο ὑψωμένον ἐκυμαίνετο μεταξὺ δρ. 1,60 καὶ 1,70· ἐπομένως κάθε ἐξωτερικὴ συνδρομή μοῦ ἔδιδε δρ. 13,60 ἢ καὶ περισσότερον. Ἀνέκαθεν, τὸ ἥμισυ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Διαπλάσεως» εἶνε εἰς τὸ Ἐξωτερικόν Μία συνδρομὴ ἐξωτερικὴ (δρ. 13,60) καὶ μία συνδρομὴ ἐσωτερικὴ (δρ. 7), μοῦ ἔδιδαν μαζὶ δραχμὰς 20,60. Δηλαδὴ ἡ συνδρομὴ ἦτο κατὰ μέσον ὅρον δρ. 10,30.— καὶ ἦτο ἀρκετὴ διὰ νὰ καλύπτη τὰ ἔξοδα.

Σήμερον τὸ φράγκον εἶνε πεσμένον. Μόλις ἰσοδυναμεῖ μὲ δρ. 1, 18. Προβλέπεται ὅτι θὰ πέσῃ ἀκόμη περισσότερον καὶ ἴσως θὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἄρτιον (δηλαδὴ δραχμὴ καὶ φράγκον θὰ εἶνε τὸ ἴδιον.) Τὰ 8 φρ. τῆς ἐξωτερικῆς συνδρομῆς μόλις καὶ μετὰ βίας μοῦ δίδουν σήμερον δρ 9,50. Καὶ 7 δρ. ἡ ἐσωτερικὴ συνδρομή, μᾶς κάμνουν αἱ δύο δρ. 16,50, δηλαδὴ ἕνα μέσον ὅρον ἀπὸ δρ. 8.25. Βλέπετε λοιπὸν πόσον ζημιόνομαι ; Ποῦ αἱ 10, 30 ποῦ εἶχα πρῶτα, καὶ ποῦ αἱ 8,25 ποῦ ἔχω τώρα! Ἡ διαφορὰ εἶνε μεγάλη καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν διαφορὰν, ἐζημιώθην μόνον τὸ τρέχον ἔτος ἄνω τῶν 4,000 δραχμῶν ! !

Πρὸς ἐπίμετρον, τὰ ἔξοδα ὄχι μόνον ἐμειναν τὰ ἴδια ἀλλὰ καὶ ηὐξήθησαν. Ὁ τυπογράφος, ὁ τυπογράφος, τὸ ταχυδρομεῖον, οἱ συνεργάται, καὶ πρῶτα καὶ τώρα πληρόνονται τὰ ἴδια. Ὁ δὲ χαρτοπώλης πληρώνεται περισσότερα, διότι ἐν τῷ μεταξὺ ηὐξήθη ὁ δασμὸς τοῦ τυπογραφικοῦ χάρτου, καὶ κάθε 52 φύλλα «Διαπλάσεως» ἐπεβαρύνθησαν ἐπιπλέον μὲ 40 λεπτὰ δασμόν!

Ἡ κατάστασις αὐτὴ μὲ ἔρριψεν εἰς τὸ δίλημμα: ἢ νὰ παύσω τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ, ἢ ναὐξήσω τὴν συνδρομήν. Ἐ! νομίζω ὅτι δὲν θὰ δυσαρεστηθῆτε ποὺ ἐπροτίμησα τὸ δεύτερον Καυχῶμαι μάλιστα ὅτι κανεὶς θὰ ἐπεθυμοῦσε νὰ μὴν ὑπάρχῃ πλέον «Διάπλασις» εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ μὴ πληρόνουν οἱ φίλοι της μίαν δραχμὴν ἢ δύο φράγκα τὸ ἔτος περισσότερον.

Λοιπὸν, ἀπόφασις: Ἀντὶ δραχμῶν ἑπτὰ, οἱ τοῦ Ἐσωτερικοῦ θὰ πληρώσουν εἰς τὸ ἑξῆς δραχμὰς ὀκτὼ (8). Καὶ ἀντὶ φράγκων ὀκτώ, οἱ τοῦ Ἐξωτερικοῦ θὰ πληρόνουν εἰς τὸ ἑξῆς φράγκα δέκα (10). Μάλιστα, ὅσοι εἶχαν τὴν προθυμίαν νὰνανεώσουν ἀπὸ τώρα τὴν συνδρομήν των μὲ τοὺς παλαιοὺς ὅρους, παρακαλοῦνται νὰ στείλουν καὶ τὸ συμπλήρωμα κατὰ τοὺς νέους.

Τώρα μελετῶ ἕνα σχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ηὐξημένη συνδρομὴ θὰ ἐλαττοῦται κατὰ τὸ τέταρτον, κατὰ τὸ τρίτον ἢ κατὰ τὸ ἥμισυ, διὰ τοὺς προθυμοτέρους φίλους τῆς «Διαπλάσεως», τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὴν καὶ ἐνεργοῦντας ὑπὲρ τῆς διαδόσεώς της. Ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς καινοτομίας ταύτης, πρόωρα ἀκόμη, θὰ σᾶς ἀνακοινώσω ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

ΤΟ ΑΘΡΟΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ

ἀπονέμεται σήμερον εἰς τὸ *Ἐρυθρὸν Προσωπεῖον*, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ 1904 ἔλαβεν εἰς διαφόρους Διαγωνισμοὺς (Λύσεων, Ἀσκήσεων, Διηγήματος, Ζωγραφικῆς, Καλλιγραφίας καὶ Μεταφράσεως), Βραβεῖα ἰσοδυναμοῦντα μὲ τὴν μονάδα.

Ἐπίσης ἀπονέμεται εἰς τὸ *Χειμώνανθον*, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ 1904 ἔλαβεν εἰς διαφόρους Διαγωνισμοὺς (Μεταφράσεων, Ἀσκήσεων, Λύσεων, Διηγήματος καὶ Κυριακῆς), Βραβεῖα ἰσοδυναμοῦντα μὲ τὴν μονάδα, καὶ κάτι παραπάνω.

Συγχαίρω τὸ *Ἐρυθρὸν Προσωπεῖον* καὶ τὸ *Χειμώνανθον*. Δικαιοῦνται νὰ ἐκλέξουν τρεῖς τόμους τῆς δραχμῆς ὡς βραβεῖον καὶ νὰ στείλουν τὰς φωτογραφίας των πρὸς δημοσίευσιν.

Εὐχαριστῶ πολὺ δ' ὅσα γράφει, *Ἀλύσπηξ τῆς Μιτυλήνης* [ΕΕ]. Νομίζω ὅμως ὅτι ὁ ἀνώνυμος αὐτὸς κύριος ποῦ ἐδημοσίευσε τόσας μωρίας εἰς τὴν «Ἀρμονίαν» τῆς Σμύρνης, προτιμότερον εἶνε νὰ μείνῃ χωρὶς ἀπάντησιν, τουλάχιστον ἐκ μέρους τῆς Διαπλάσεως ἢ τοῦ κ. Φαίδωνος. Δὲν νομίζεις ὅτι θὰ τοῦ ἐκάμναμεν μεγαλητέραν τοῦ δέοντος τιμήν ; — Ἂν ὅμως ἐπιμένῃς σύ, μὲ τὸν ἀγαπητὸν *Βενιαμὶν τὸν Λέσβιον*, νὰπαντήσετε ὡς συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως καὶ νὰ διαμαρτυρηθῆτε διὰ τὰ δημοσιευθέντα, τὸ πρᾶγμα ἀλλάζει. Δὲν ἔχω νὰ εἴπω τίποτε. Ὁπωσδήποτε, λάβετε ὑπ' ὄψει σας ὅσα εἶπα καὶ πρὸς τὸν *Γόρδιον*.

Εἶπα εἰς τὸν Ἀνανίαν ὅπα μοῦ γράφεις, *Διοικητὴρ τῆς Νσολαίας* [ΕΕ], καὶ σοῦ ἀπαντᾷ ὅτι δὲν γνωρίζει οὔτε μηχάνημα οὔτε ἀλογοπαίγνιον ποῦ νὰ καταιβάζη ἰδέας. Φαντάζομαι μὲ τί χαρὰν θὰ προσθέσης εἰς τὰ Εὐσηνά σου καὶ τὰ δύο σημερινά. Ποῦ μας κάμνουν ;....

Κ' ἐγὼ ἐλπίζω, *Λαμπρὲ Κιθαρῳδὲ* [ΕΕ], ὅτι δὲν θἀφίσης κανένα νὰ σοῦ πάρῃ τὴν θέσιν σου καὶ ὅτι θὰ λάβῃς καὶ φέτος τὸν ἀνώτερον βαθμόν. Πραγματικῶς, ἡ «Βοεροπούλα» εἶνε ἀπὸ τὰ ὡραιότερα μυθιστορήματα ποῦ ἐδημοσίευσα ὡς τώρα.

Πρέπει νὰ κάμῃς τὰ διπλᾶ πηδήματα, *Ὡραία Ἑλληνίς* [ΑΕ], ἀφοῦ τὰ δύο Εὐσημα γίνονται σήμερα τέσσερα. Σ' εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἔμβλημά σου : Ἕνας κύκλος· στὴ μέση « Ὡραία Ἑλληνίς» καὶ γύρω-γύρω «Ζήτω τὸ Ἑσπάθωμα». Λαμπρά ! Καὶ ἡ φράσις σου «ὁ ἐγγράφων ἕνα συνδρομητὴν κάμνει τρία καλά· ἕνα πρὸς τὴν Διάπλασιν, ἕνα πρὸς τὸν ἐγγραφόμενον καὶ ἕνα πρὸς τὸν ἑαυτόν του,» ἔχει δίκαιο νὰ προσόντα διὰ νὰ μείνῃ εἰς τὴν ἰσοστάσιαν μας...

Μοῦ ἔστειλες πέντε γράμματα κατὰ σειράν, *Ἐαρινὴ Ἑσπέρα* [ΕΕΕ], καὶ δὲν σοῦ ἀπήντησα εἰς κανένα ; Μὰ πῶς γίνεται ; Ἀδύνατον ! Γιὰ κύτταξε καλλίτερα... Χαριτωμένα ὅσα γράφεις περὶ τῆς ΙΘ' Κυριακῆς καὶ ἀνεκοινώθησαν ὅπου ἔδει...

Εὖγε εἰς τὴν *Ἀργυρᾶν Πανσέληνον* [ΕΕ]! Κανὲν ἄλλο βιβλίον δὲν διαβάζει ἐκτὸς Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης. Ἐννοεῖται... καὶ τὰ βιβλία τοῦ σχολείου. Ἀλλὰ τίποτε ἄλλο. Ὄχι· σὰν μερικὰ-μερικὰ κορίτσια τῆς ἡλικίας της, ποῦ διαβάζουν ἀπὸ τώρα ὅ,τι πέσῃ στὰ χέρια τους. Αὐτὸ εἶνε πολὺ ἐπικίνδυνον !

Ἰδρύθη μικρὸς Σύλλογος καὶ εἰς τὴν Κύπρον, ἐπονομασθεὶς «Πήγασος». Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ *Οὐδείς*, ἀντιπρόεδρος ἡ *Πομενὶς Μυρτώ*, ταμίας ὁ *Μουσουργός*, γραμματεὺς ὁ *Μικρὸς Φαντασιοκόπος*, σύμβουλοι ὁ *Στόνος* τοῦ *Βορέου* καὶ ὁ *Μ. Γ. Μηχανλίδης*, γενικὸς δὲ ἀντιπρόσωπος ἐν *Λάρνακι* ὁ *Αὐτόνομος*. Ἕνας κ' ἕνας, βλέπετε. Δὲν ἀμφιβάλλω λοιπὸν ὅτι ὁ Σύλλογος αὐτὸς θὰ κάμῃ θαύματα, καὶ εὐχαριστῶ θερμῶς τοὺς καλοὺς μου φίλους ποῦ φροντίζουν τόσον διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας.

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς : *Μικρὸς Φαντασιοκόπος* [ΕΕ], *Οὐδείς* [ΕΕ], *Πιεροτὴ Καρδία* [ΕΕΕ], *Μικρὸς Λέσβιος* [ΕΕ], *Μέλλων Διπλωμάτης* [ΑΕ], *Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης* [Ε], *Πρωτομαγιὰ* [Ε], *Ἄφρα* [ΕΕΕ], *Χιὼν τοῦ Ταϋγέτου* [Ε], *Αἶμος* [Ε], *Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς* [ΕΕΕ], *Ποσειδῶν τῆς Μήλου* [Ε], *Χρυσοῦς Ἀστὴρ* [Ε], *Δούκισσα τῶν Σαλώνων* [ΕΕΕ], *Χρυσοῦς Δίων* [ΔΕ], καὶ *Ἀστερόεις Οὐρανὸς* [ΕΕΕ]

Ἐφύλαξα καὶ μερικὰς ἐπιστολὰς μὲ σπουδαῖα καὶ ἐνδιαφέροντα, διὰ νὰπαντήσω ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ προσεχές, διότι σήμερον δὲν ἔχω τόπον.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους : *Ἀφροστεφανωμένο Κῦμα* (Π. Κ.) καὶ *Ἐρασιτὴν τῆς Σελήνης* [Μ. Π. αὐτὸ ἦτο ἐλεύθερον.)

Ἀλλαγαὶ Ψευδωνύμων. *Λευκορείτισσα* (χωρὶς ἀρχικὰ [ΕΕ] διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν· βλέπετε λοιπὸν ὅτι καὶ ποιητικοὶ πνίγουν γάτες· γι' αὐτὸ καὶ ἡ Πίσσα ἐκάθησε τόσο *φρόνιμα* τὴν περασμένην Κυριακήν . . .)

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπεθυμοῦν νὰνταλλάξουν: ὁ *Μπάτης* τοῦ *Σαρωνικοῦ* μὲ τὸ *Κερκυραϊκὸ Ροδάκινο*, *Ἀγνὴν Ψυχὴν*, *Πτερωτὴν Καρδίαν*, *Θεὰν τῆς Ἐλπίδος* καὶ *Ἔνδοξον Μεσολόγγιον* — ὁ *Ἐρυθροδέρμος* μὲ τὴν *Κατσαρίδαν*, *Μέλλοντα Διπλωμάτην* καὶ *Δικέφαλον Ἀετόν* — ὁ *Ρεμβασμὸς* μὲ τὸ *Φοῖξι τῆς Χίου*, *Ἴριδα*, *Λαμπρὸν Ἵππαν*, *Νόρμαν* καὶ *Νυκτοκόρακα* — ὁ *Μαραμένος Μενεξὲς* μὲ τὸν *Βενιαμὶν τὸν Λέσβιον*, *Μικρὸν Λέσβιον*, *Νοσταλγοῦσαν Λεσβίαν* καὶ *Ψυχὴν τῆς Λέσβου* — ἡ *Ἐαρινὴ Ἑσπέρα* μὲ τὸ *Ταπεινὸν Ἴον*, *Μπάτην τοῦ Σαρωνικοῦ*, *Ἄρην*, *Χαριτωμένο Ἀγγελοῦδι* καὶ *Ἄγγελον τῆς Ἐλπίδος* — *Ἀννίβας ὁ Καρχηδόνιος* μὲ τὴν *Μαρίαν τῶν Μεδίκων*, *Ἡρωΐδα τοῦ Ζαλόγγου*, *Ἀρσακειάδα Λαρίσσης*, *Γαϊδουράγκαυθο* καὶ *Τρικαλιωτοπούλαν* — τὸ *Φουρνέλλο* μὲ τὸν *Λέοντα τοῦ Συλλίου*, *Ὡραίαν Ἐλληνίδα*, *Ἀετὸν τῆς Εὐβοίας* καὶ *Βουχώμενον Λέοντα* — ἡ *Μικρὰ Βιολίστρια* μὲ τὸ *Τέκνον τῶν Κυμάτων*, *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων* καὶ *Ταπεινὸ Γιασεμί* — ὁ *Λόφος τοῦ Γάνου* μὲ τὸν *Χρυσοῦν Ἀστέρα*, *Ἄγγελον τῆς Νίκης*, *Φίλημα Σκιᾶς*, *Βασίλισσαν τῶν Κυμάτων* καὶ *Νηρηΐδα τοῦ Ἠρηνεῖου* — τὸ *Ἅρμα τῆς Νίκης* μὲ τὸν *Ἄλιον Ἀριστείδην*, *Ναύαρχον Νέλσωνα*, *Λατίνναν*, *Κυρίαν Δέν με Μέλει*, *Γοργόριεφην Ἐλπίδα* καὶ *Ἀρτανίαν* — ἡ *Ὀμιχλώδης Ψυχὴ* μὲ τὸ *Θεσσαλικὸν Ρόδον*, *Ἑλληνόπαιδα*, *Ἰαπωνικὸν Χρυσάνθεμον*, *Ἀριάδνην* καὶ *Φλοῖσβον τῆς Θαλάσσης* — ὁ *Λαμπρὸς Κιθαρῳδὸς* μὲ τὸν *Μικρὸν Λέσβιον*, *Σημαίαν τῆς Ἐλευθερίας*, *Μουσουργὸν*, *Μικρὸν Φαντασιοκόπον* καὶ *Μέλλοντα Διπλωμάτην* — ὁ *Κρόταλος* μὲ τὸν *Τζὼν Μπούλλ*, *Ἀέραν τῆς Ἴδης*, *Μελαγχολικὸν Ἐρημίτην*, *Λευκὴν Νύκτα* καὶ *Ρέαν Σιλβίαν* — τὸ *Φίλημα Σκιᾶς* μὲ τὴν *Χίμαιραν*, *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων* καὶ *Θετταλομάγνην* — ἡ *Ἀργυρᾶ Πανσέληνος* μὲ τὴν *Νοσταλγὸν τῆς Θαλάσσης*, *Χιακὴν Πανσέληνον*, *Ἀστρον Ἀίδρις Νυκτός*, *Βοσκοπούλαν τοῦ Μικροῦ Αἴμου* καὶ *Ἄγγελο*

Προστάτην — ὁ *Αὐτόνομος* μὲ τὴν *Φίλην τῶν Ζῴων*, *Κίτρινην Μάσκαν*, *Κίτρινο Ντόμινο*, *Κεντρί* καὶ *Μικρὸν Φανταστικόπτον* — τὸ *Νηπενθὲς* μὲ τὴν *Φίλην τῶν Ζῴων* — ὁ *Μικρὸς Φανταστικόπους* μὲ τὴν *Φίλην τῶν Ζῴων*, *Ἀιυχῆ Ὀνειροπόλον*, *Κίτρινο Ντόμινο* καὶ *Ἀστέρα τῆς Ἱερουσαλὴμ* — ὁ *Μικρὸς Λέσβιος* μὲ τὴν *Ἀνειώνην τῶν Πατησίων* — ὁ *Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης* μὲ τὴν *Δρασιὰν τοῦ Φαλήρου*, *Κίτρινην Μάσκαν*, *Λευκὴν Νύκτα*, *Νηπενθὲς* καὶ *Δάσος Φοινίκων* — τὸ *Σῆμα τῆς Διαπλάσεως* μὲ τὴν *Νῆσον τῶν Φαιάκων* καὶ *Ἀριάδνην* — ὁ *Αἶπος* μὲ τὴν *Ὀχράν Πανσέληνον*, *Ἄδωνιν* καὶ *Νάρκισσον* — ἡ *Χιονισμένη Κούκλα* μὲ τὸν *Ἱέρακα τοῦ Πόντου*, *Ψυχὴν τῆς Δέσβου*, *Ναύαρχον Τόγκο* καὶ *Ἰαπωνικὸν Χρυσάνθεμον* — ὁ *Στοιχειωμένος Βράχος* μὲ τὴν *Ἀργυρᾶν Πανσέληνον*, *Νηρηΐδα τοῦ Πηνειοῦ*, *Σεληνολάτριδα*, *Μικρὸν Μπὶκ* καὶ *Βρυχώμενον Λέοντα* — ὁ *Χρυσοῦς Αἰὼν* μὲ τὴν *Ἰδιόστροπον Ζωνδούλαν*, *Ἀργυρᾶν Πανσέληνον*, *Χρυσόπτερον Ἄγγελον*, *Χρυσοῦν Μῆλον* καὶ *Ρεμβάζουσαν Οὐρανολάτριδα* — τὸ *Φρούριον τῆς Μονεμβασίας* μὲ τὸν *Οὖγον τοῦ Μοντσουπράνου*, *Βασίλεια τῶν Ρόδων*, *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων*, *Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς* καὶ *Ἀγαπητὸ Ἀγγελοῦδι*.

ΤΩΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΩΝ τεράδια *Μικρῶν Μυστικῶν* δὲν δημοσιεύονται νέα προτάσεις περὶ ἀντιλλαγῆς, ἐὰν δὲν ἀντιποδίδουν κρίσιν διὰ τοὺς ἰδικούς μας τὰ ὀφειλόμενα.

ΤΕΤΡΑΔΙΑ μὴ περιέχοντα τὸ κανονισμένον δεκάλεπτον γραμματόσημον, δὲν δι ο β ι ά ζ ο ν τ α ι. Ἐπίσης δὲν διαβιβάζονται καὶ τὰ περιέχοντα ὀλιγότερον τοῦ δεκαλέπτου. Οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, ὅσοι δὲν ἔχουν προμηθευθῆ ἑλληνικὸν δεκάλεπτο γραμματόσημον, πρέπει νὰ ἐπικολλοῦν γραμματόσημον τῆς χώρας των ἰσοδυναμοῦν πρὸς 10 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου,—ὄχι ὀλιγώτερον.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φιλοῦντας: *Νίναν Ε.* (χαίρω πολὺ διὰ τὴν ἀπόφασίν σου πάρε καὶ ψευδώνυμον νὰ ὁμιλοῦμεν μὲ περισσότερον ἐλευθερίαν·) *Σεληνολάτριδα* [ΕΕ]. ὡραῖα, βλέπω, ἐπέρασες τὴν ἡμέραν σου.) *Δοῦκα τοῦ Ποντικοχωρίου* ([ΕΕΕ], ἔλαβα· εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνεργείας·) *Ἄρμα τῆς Νίκης* ([ΕΕΕ], διὰ τὴν ὡραίαν ἔμμετρον ἐπιθεώρησιν τοῦ 40οῦ φυλλαδίου·) *Θαλάσσιον Ἀέρα* ([ΕΕ], εὐχαριστῶ διὰ τὴν στατιστικήν· τὸ ἀνέκδοτον τοῦ Βάλτερ Σκὼτ μ' εὐχαρίστησε πολύ·) *Χειμώνανθον* ([ΕΕ] τὸ ὁποῖον, μετὰ λαμπρὸν ταξεῖδι, ἐπέστρεψεν εἰς τὰς Ἀθήνας ὅπου. . τὸ ἐπερίμενεν ἐν Ἀθρόον Βραβεῖον· τί ὡραία ἔκπληξις!) *Ἀετιδέα* ([ΕΕ] ποῦ ἔδωσεν ἐξετάσεις εἰσιτηρίους, καὶ τώρα, ἕως νὰρχίσουν τὰ μαθήματα, θὰ περάσῃ «μὲ Διάπλασι καὶ χουζούρι· σὰ νὰ λέμε, ζωὴ καὶ κότα!) *Μελανώπιν* ([ΕΕΕ] διὰ τὰς ἐντυπώσεις σου ἀπὸ τὴν εὐεργετικὴν τοῦ κ. Σαγιώρ, τὴν ὁποίαν ἔκαμε μὲ τὸν «Μικρὸν Λόρδον»·) *Τόκην Βερῖκον* ([ΕΕΕ διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς θαλασσίας ἐκδρομῆς·) *Ὁμιχλώδη Ψυχὴν* (χαίρω ποῦ ἔγινες καλά· τώρα λοιπὸν νὰ μοῦ γράψῃς·) *Ἑλληνα Ἀθλητὴν* ([ΕΕΕ], ὁ ὁποῖος εἶνε πλέον «σωστὸς ἀκαθημαϊκὸς πολίτης» καὶ εἰς ἀνώτερα!) *Τερψιθέαν* ([ΕΕ], καὶ βέβαια θὰ εὑρίσκῃς πάντα καιρὸν· διότι ὅταν ὑπάρχῃ ἡ θέλησις, τὰ ἐμπόδια παραμερίζουν·) *Λολὼ Α.* (καλῶς νὰ ἔλθῃς·) *Ἡρωϊκὸν Ἀρκάδι* (ἔστειλα·) *Ἀρχιζιζάνιον τοῦ Παρθεναγωγείου* (πολὺ καλά· τὸ λάθος διορθώθη καὶ εἴμεθα σύμφωνοι·) *Σημαίαν τῆς Ἐλευθερίας* ([ΕΕ],ἡ εἰκονογραφημένη ἐπιθεώρησις τοῦ Σεπτεμβρίου μοῦ ὑπερήρεσε· προπάντων ἡ μουσταλευριά· ὅσον διὰ τὴν φιλογραφίαν, τί νὰ σοῦ εἴπω! ἐθαύμασα πῶς εἰς ἓν μικρὸν ἐπιστολεπτήριον κατώρθωσες νὰ γράψῃς 3430 λέξεις ἀπὸ τὴν Ἰλιάδα· ἀλλὰ πρὸς τί τόσος κόπος; δὲν εἰλυπήθης τὰ μάτια σου;) *Μπάτην τοῦ Σαρωνικοῦ* (εἰς τὴν ἀρχήν, ἡ νέα διαμονὴ φαίνεται δυσάρεστος· ἔπειτα ὅμως συνειθίζει κανείς, ἀποκτᾷ φίλους, κτλ· ὁ περὶ οὗ ἐρωτᾷς εἶνε παλαιὸς συνδρομητής·) *Μεγαλοπρεπῆ Φύσιν* ([ΕΕ], ἔστειλα· ἡ Κυρὰ-Μάρθα σ' εὐχαριστεῖ πολὺ διὰ τὴν συνταγὴν «πῶς νὰ μὴ καίωνται οἱ ντολμάδες», καὶ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν θὰ τὴν μεταχειρισθῇ·) *Νίκον Κ.* (ἔδωσα εἰς τὸν κ. Ε. τὸ φύλ. τῆς «Ἑστίας» μὲ τὴν φιλολογικήν σου ἀνακοίνωσιν, καὶ σὲ συγχαίρει·) *Ἐρυθρὸν Προσωπεῖον* [4Ε] διὰ τὴν ὡραίαν, ποικίλην καὶ εἰκονογραφημένην ἐπιστολήν, — παρ' ὀλίγον νὰ εἴπω ἐφημερίδα· σ' εὐχαριστῶ καὶ διὰ τὴν στατιστικήν·) *Κρόταλον* (ὅλοι σὲ ἀντασπάζονται·) *Φίλημα Σκιᾶς* [[ΕΕ] πολὺ καλὰ στιχουργημένη ἡ μετάφρασίς σου· χαίρω ποῦ θὰ γνωρίσω προσωπικῶς τὴν *Ζούρλια-Μούρλια*· ἂν μάλιστα μοῦ «ξεφαντώσετε» καμμιὰ μέρα καὶ αἱ δύο μαζὶ εἰς τὸ Γραφεῖον. .) *Μικρὰν Βιολίστριαν* ([ΕΕ]. μὰ ἀκριβῶς αὐταὶ αἱ ἐπιστολαὶ μοῦ ἀρέσουν· «ἁπλαῖ, ὅπως ἕνα παιδὶ γράφει πρὸς τὴν μητέρα του») *Ἑλληνοπούλαν* ([ΕΕ]. τὸ ἐννοῶ· ἕως νὰ τακτοποιηθῇ κανεὶς εἰς τὸ νέον σπίτι, χρειάζεται ἐργασία καὶ καιρὸς· θὰ μοῦ γράψῃς ὅμως συχνότερα ἅμα περάσῃ καὶ αὐτὴ ἡ φασαρία·) *Αὐτόνομον* ([ΕΕ] διὰ τὴν τόσον εὐχάριστον ἐπιστολήν·) *Μουσουργόν* ([Ε], τί νὰ γίνῃ! ἂν ὑπάρχουν καὶ ἀχάριστοι εἰς τὸν κόσμον, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι δὲν πρέπει κανεὶς νὰ κάμνῃ παντοῦ καὶ πάντοτε τὸ καλόν·) *Νηπενθὲς* (ἔστειλα ἐκ νέου·) *Μάρτυρα τῆς Ἐλευθερίας* ([ΕΕΕ], βεβαιοτάτα· τὰ ἀποτελέσματα τῆς 20ῆς Κυριακῆς θὰ δημοσιευθοῦν ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους· μὲ ἄλλους λόγους φέτος ἀπολαμβάνετε τρεῖς Κυριακάς!) *Ἐλικωνιάδα Παρθένον* (ἔστειλα·) *Καταρίδαν* (μοῦ ὀφείλεις 20 λεπτὰ διὰ δύο τετράδιά σου, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ἄνευ γραμματοσήμου·) *Σῆμα τῆς Διαπλάσεως* (ὅλα ἐλήφθησαν· ἔχε ὑπομονήν·) *Ντούμπλ-Τρίπλ* (ἐλεύθερον εἶνε· ἀλλὰ δὲν τὸ εὑρίσκω καὶ τόσω κατάλληλον διὰ κορίτσι· δὲν παίρνεις ἕνα ὡραῖον θηλυκόν;) *Σίφνιον* (γράφε μου λοιπὸν τώρα, διὰ νὰ ποζημιωθῇς· πῶς σοῦ ἔφανε τὸ σῆμα;) *Δημ. Π.Ζ.* (ὡραῖαι αἱ γραμμαί σου· ἀλλὰ μόνον τῶν τακτικῶν συνεργατῶν μου δημοσιεύω ἔργα·) *Ξενιτευμένον Ναύτην*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 22 Σεπτεμβρίου θὰ παυτήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 3 Νοεμβρίου

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίδει νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ δικτυωτόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακελλίου, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται γρ. 1

481. **Λεξιγριφος.**

Γράμματα ἑνόνω τέσσαρα,
Κ' ἡ ἕνωσις μονάχη
—Ἂν θέλετε, πιστεύετε,—
Μοῦ προξενεῖ συνάχι!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πτωχικῆς Καλέβης.

482. **Μεταγραμματισμός.**

Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου
Ἂν ποσῶς δὲν μὲ πειράξῃς·
Πάπα ὄνομα θὰ κάμῃς,
Ἕνα γράμμα μου ἂν ἀλλάξῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Θαλασσίου Ἀέρος.

483. **Αἴνιγμα.**

Ἕνα μεγάλον ἄνδρα
Ἂν ἀποκεφαλίσῃς,
Ἐκεῖνο δὲ ποῦ μένει
Εἰς δύο τὸ χώρισῃς,
Μιὰ πρόθεσιν ἐμπρός σου.
Κ' ἐν ζῶον θαπαντήσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λιμένος τῆς Χίου.

484. **Ρόμβος.**

★
★ ★ N
★ ★ N ★ ★
★ ★ N ★ ★ ★ Σ
N ★ ★ ★ Σ
★ ★ Σ
Σ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰδαίου Δακτύλου.

485. **Κρυπτογραφικόν.**

1 2 3 4 5 6 7 5 8	= Βάρβαρος στρατηγός.
2 3 6 5 8	= Ποταμὸς Ἰταλίας.
3 5 4 2 6 5 8	= Ποταμὸς Γαλλίας.
4 2 1 7 2 6 5 8	= Ἅγιος.
5 1 1 2	= Μέλος.
6 7 6 5 8	= Ἀρχαῖος Βασιλεύς.
7 5 6 7 5 6	= Πέλαγος.
8 7 6 2	= Ὄρος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐπαίνου τῆς Ἀγγλίας.

486. **Παίγνιον.**

★ — ★ + ★ x ★ + ★ = 128

Νὰ ντικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ τῶν ἀριθμῶν 65, 8, 9, 7, 10, οὕτως ὥστε νὰ δίδουν ἐξαγόμενον, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σημειωμένων πράξεων, 128. (Ἡ τάξις τῶν σημείων δὲν θὰ μεταβληθῇ.)

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Συρμενῆς Ἀκτῆς.

487. **Κεκρυμμένον Γνωμικόν.**

Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται ποῖς πρότερον φίλοις.
Οὐδεὶς πρὸ τοῦ μαθεῖν ἠπίστατο
Ἡ γλῶσσα μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ.
Ὁ ἐπιμένας ἕως τέλους σωθήσεται.
Μακάριζε τὸν ἐνάρετον, ἔστω καὶ πτωχόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δρυὸς τοῦ Κάμπου.

488. **Διπλῆ Ἀκροστιχίς.**

Τὰ πρῶτα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν θεὸν τὰ δὲ δεύτερα θεὰν τῶν Ἀρχαίων:

1, Χώρα τῆς Εὐρώπης. 2, Ἀρχαία Βασιλόπαις, 3, Ποταμὸς τῆς Ἀμερικῆς. 4, Βασιλεὺς τῆς Ρώμης. 5, Ἀστερισμός. 6, Ἀρχ. λυρικὸς ποιητής. 7, Πόλις τῆς Ἰταλίας. 8, Ποταμὸς τῆς Γαλλίας. *Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σανθῆς Ψαίρης.*

489. **Ἐλλειποσύμφωνον.**

ει - του - ο - αιο - ω - υο - ο - υ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πομπαίου Ἐμμοῦ.

490. **Γρίφος.**

πο πο
πο πο πο
Α γ πο πο πο ΤΙΑ
πο πο πο
πο πο πο

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἱππότου τοῦ Βυζαντίου.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 39

364. Ἡσιόνη (εἰς, ἔον, ἡ.) — 365. Νεμέσις (ναί, μέ, σῖς.) — 366. Σίρων-Μίνως.

367.

Ρ
ΚΩΣ
ΛΙΜΟΣ
ΚΑΛΑΜΑΙ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

368. Ὁ μέγας ὅλβος οὐ μόνιμος. (Λαμβάνομεν τὸ μέσον ἑκάστης σειρᾶς, ἀρχόμενοι ἐκ τῆς τελευταίας, καὶ ἀνὰ ἓν γράμμα δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν ἐναλλάξ.) — 369. Κακοῦ κόρακος κακὸν ὠόν. — 370-371. 1, *Πούς*, οὐς, ὑς, ἴς, δίς, *ρίς* 2, *Ἵππος*, ἔπος, ἕλος, ὅλος, *ὄνος*.—372. ΡΟΔΑΚΙΝΕΑ (Ρωμαῖος, Ὄρος, Δεῖλος, Ἀλήθεια, Καλός, Ἰσάμενος, Νέος, Ἔμμορων, Ἀραιός.) — 373. Ποῦθε, ποῦ καὶ πῶς καὶ πόσα; — Ἀπ' τὴν πόλι στὸ λειβάδι, — *Θόδωρος* καὶ πεντάκοσα.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

(Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ λιγώτερα τῶν 10 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 10 λέξεις.)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφ. ταχυδρ. δελτάρια πανταχόθεν.— Gabriel D. Grynianis Mètelin (Turquie). (Ε—118)

Ζητῶ ὄνομα *Νηρηΐδος* μέσον Διαπλάσεως.— *Στοιχειωμένος Βράχος* (Ε—119)

Δελτάριον μὴ φέρον ἐπαρκὲς γραμματόσημον ἐγκαταλείπεται. Νέα Διεύθυνσις: Θρασύβουλον Αὐτόνομον, Λάρνακα (Κύπρου) (Ε,120)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων «Ἀνέστη Κωνσταντινίδου» 1905.